

Toonkunstkoor; oprechte emotie

Alkmaar * Het Toonkunstkoor Alkmaar houdt van pittige muzikale uitdagingen. De kwaliteiten van het koor worden breder ingezet dan louter de bekende oratoria en ook het publiek hoor je niet klagen. Zelfs niet als de partituren minder voorspelbaar zijn en stevige dissonanten zich een weg door de kerk banen.

De spanning was voelbaar tijdens het concert vrijdag. Diepere emoties die tastbaar werden, maar steeds op een oprechte manier. Het begon met het plechtig uitgezongen motet 'Ubi Caritas' van Duruflé, waar het koor nog gepositioneerd stond op de plek waar ze gewoonlijk inzingen: achter het koorhek, dé koorplek van de Grote Sint Laurenskerk. Homogeen golfden de stemmen door de ruimte. De veelkleurigheid van de religieuze Duruflé kwam uitstekend naar voren in de Requiemmis, die deze twintigste-eeuwse Franse componist schreef voor zijn overleden vader. Het is heerlijke eruptieve muziek, een voortdurende clinch tussen intimiteit en heftigheid. Het tempo kun je tijdens het instudeerproces trachten te benaderen, maar de echte beweging ontstaat tijdens de uitvoering. Na enige aarzeling in het 'Introïtus' ont-sproot zich een boeiende uitvoering, waar dirigent Marcel Joosen - emotioneel zeer betrokken bij de uitvoering - zijn koor magistraal

Toonkunst

Toonkunstkoor Alkmaar: 'Stabat Mater' van Poulenc, 'Requiem' en 'Ubi Caritas' van Duruflé. Met orkest Philharmonia Amsterdam en solisten Caroline Stam (sopraan), Roel Stern (dwarsfluit). Vrijdagavond, Grote Sint Laurenskerk Alkmaar.

liet zingen. Opnieuw was het de frisheid in de koorklank die voorkwam dat het timbre door somberheid zou verkleuren. Het orkest Philharmonia Amsterdam was alert en volgzaam, maar kon niet voorkomen dat intonatieproblemen storend werkten.

De grootste uitdaging vond het Toonkunstkoor in het Stabat Mater van Poulenc. Op het gebied van toontreffen wordt het pijltjes gooien wanneer er sprake is van onzekerheid. Dirigent Joosen leverde echter voortreffelijk instudeerwerk af, waardoor de uitvoering in het teken stond van ongecompliceerd uitzingen. Joosen voorkwam dat de korte delen fragmentarisch werden en smeedde de wonderbaarlijke klankwereld van Poulenc aaneen tot een veelkleurig geheel. Hier en daar had het wellicht wat subtieler gekund.

140 6-6-16